

శ్రీలక్ష్మణ

యం. శీలంజలి

మా ఇద్దరి మధ్య పరివయం విచిత్రంగానో కాకటియంగానో జరగలేదు కానీ అ హు క మామూలుగా ఉండే మా పరివయం ఇంతవరకూ కచ్చిఉండేది కాదేమో. నా ప్రోద్బలమే మా పరి వయం ఇంత బలపడటానికి కారణం. చాలా వరకు చందూ కూడా దోహదం చేసిందనే చెప్పొచ్చు.

నేను తనకంటే అందమైన అమ్మాయిలను ఎంతోమందిని చూశాను. అందరూ అనాలో, కొందరే అనాలో తెలియదు కానీ అందమైన గుమ్మాలు ఎదుటినుండి వెళుతుంటే దాటిపోయే జాళా గమనించే వాణ్ణి. తరువాత మాత్రం వాళ్ళ అరిచి ఎప్పుడూ ఆలోచించిన పాపాన పోలేదు.

కానీ శిల్పను చూసిన తరువాత మాత్రం ఎం దుకో తన తోటి పరివయం పెంచుకోవాలన్న కోరిక కలిగింది. లావాలను పలికించే కళ్ళతో నహజత్వాన్ని చిందిస్తూ ఉంటుంది. చెప్పకోదగ్గ అందగత్రై కాకపోవచ్చుకానీ లావణ్యం మూ డీన విస్తుంది. తనలోఉన్న ఆత్మ ధైర్యం, మానసిక పరిపక్వత ఎప్పుడూ తనమాటలో ప్రస్తుత కువుకూ ఉంటాయి. అందుకనే నేమో మొదటి పరివయంలోనే తను నాకు చాలా నచ్చింది. కాబా లనే పరివయాన్ని పెంచుకొన్నాను. ఒక్కటి మాత్రం నిజం నాతో మొదటిసారి మాట్లాడి నప్పుడు శిల్ప నావీద ఎంతో ప్రకాశాన్ని

చూపింది కానీ శిల్ప నాగురించి ఆలోచించి కూడా ఉండలేమో.

ఇప్పుడు మాత్రం శిల్పకున్న అతి కొద్దిమంది స్నేహితుల్లో నేను ఒకడని చెప్పకొనే స్థానం మాత్రం నాకుందని చెప్పాలను.

ఈరోజు శిల్ప వస్తుంది ఒక్కరోజు వందూ కాలేటికి వెళ్ళలేదంటే అంతే శిల్ప పరిగెళ్ళకొస్తుంది. శిల్పరాకున్నా చందూ ప్రాణం నిలువదరకో.

ఈరోజు అమ్మ వాన్న చందూ పెట్టి విష యం మాట్లాడటానికి అనుకోకుండా ఊరికి వెళ్ళ వలసి వచ్చింది. అనుకోకుండా జరుగుతున్న ప్రయాణం కనుక హడావుడిగా ఉంది. పలి తమే నేను ఆఫీసుకు సెలవు. చందూ కాలేటికి దుమ్మా. మధ్యాహ్నం క్లాసులకన్న వెళ్ళానంది కానీ నేను వద్దన్నాను.

"నీకేంరా సెలవు అంటూ పెట్టవు పెట్టా వంటే మాత్రం ఊరంతా తిరుగుతుంటావు. నీతో తిరగాలంటే నాకు ఓపిక ఉండక్కర్లే" అంది చందూ

"అబ్బా నిన్ను తెగ నడుపుతున్నట్లే భార పడుతున్నావు నిన్ను అంత కష్టపడి మోసేది నా ద్వివక్త వాహనమేగా. ప్లీజ్! మావండుకదూ సినీమాకేళాం రావా" అన్నాను ఎంతో ప్రతిమాలు తున్న రోజులో.

ఇంత కష్టపడి తియేటరు తా వల్లమా

మిగిలిన రాత్రంతా ఆలోచనా ముసుర్లు నన్ను చుట్టు ముట్టాయి. ఇన్నిరోజులు మధనపడుతూ కూడా చెప్ప లేకపోయాను. నాకు నేనుగా చెప్పొల్పిందిపోయి శిల్పే తన మనసును బయట పెట్టింది. ఆలోచిస్తున్న కొద్దీ....?

మళ్ళీ సినీమా దగ్గర మాకు ఏకాభిప్రాయం కుద రిదు చందూ పొలిసికొనాలి చూస్తూనేఉంటుంది. నేనేమో క్వయిట్ అపోజిట్ కొత్తని యాధామం టాను.

"ఇప్పుడేమో పాత సినీమాలు ఇన్నమని చూడు ఇప్పుడు నేను చూసేవి నీ మనుషుల్లో వాకు పాలసినీమాలే ఇన్నం అంటూ చూడు" అన్నాను. ఇలా చందూని ఏడిపించటం నాకు తాగా అలవాటు మింగేసేలా ఒక్కచూపు చూసింది. మొత్తానికి ఎంతోకష్టపడి అటు పొలిచి కొత్తటి కానీ సినీమా ఒకటి చూసి తాకోలో ఐన్ డిని ఇంటికొచ్చేసరికి మూడున్నర అయ్యింది.

వరండాలోనే కూర్చుని శిల్పకోసం ఎదురు చూడః ప్రారంభించిందిచందూ ఇంతలోపక్కించి అమ్మాయి వాళ్ళ తోటలో నాదీన కొత్తరికం పూలమొక్కల్ని కాకోలు చూపిస్తాను రమ్మని పిలుస్తుంది.

"ఇప్పుడే వస్తాను ఈ తోపం శిల్ప తప్పే మూతం పిలు" ఒక్క అర్ధరేసి వెళ్ళిపోయింది చందూ.

గతం ఆలోచిస్తూ అలానే ఈజీ ఛైర్లో వేసు వార్చిన నాకు నిన్నకునుకు వచ్చింది

చిన్నగా అలాపు శిల్పమవటాలో ఉరికిపడి లేచాను. టైమ్ చూసుకొన్నాను. అర్ధగంట గడిచి పోయింది. చందూ ఇలా కాలేడు శిల్ప మెళ్ళగా అలాపు తీసుకొని వస్తుంది. నిళ్ళుల్ల కావ్యం నడిచి వస్తున్న అవకాశాని కలిగింది. గుండెతో ఏదో అనుభూతి వెమ్మడిగా నిపి కైట్ అవటం మొదలు పెట్టింది.

"చందూ ఏడి:" తోవరికి వస్తూ అడిగింది శిల్ప.

"ఇప్పుడే అంటే ఓ ముప్పొపు గంట క్రితం పక్కించిపోయింది. వస్తే పిలువమండి" అన్నాను.

"పిలువనవసరం లేదులే తనే వస్తుంది" అంటూ కుర్చీ లాక్కుని కూర్చుంది.

కనీసము కూర్చోమని అనలేదని అప్పటికి గుక్కొచ్చింది. ఏమి మాట్లాడాలో తెలియకుం లేదు నాకు. ఎప్పుడూ మొదలుపెట్టటం శిల్పవంటే. సడన్గా అంది.

"చందూని మిమ్మల్ని చూసినకాళ్ళవలెనా మిరు చందూ అన్నా చెల్లెల్లే అనుకోంటారు కానీ కాకాళ్ళ మరద అన్న ఆలోచన మాత్రం రాదు" అంది.

మెళ్ళగా నాలోనేను ఏటూర్పు విడిచి అన్నాను "అందరూ అనుకోవటము అనుకోకపోవటమే ఏమిది. నాకు అనలు గుర్తుంది. చందూ మా

అత్యుక్త మాతృరని ఎవరైనా గురువేసే తప్ప
నాకు తెలివేని లోటు తీర్చాలి".

వందూ పుట్టటంతోనే తల్లిని పోగొట్టుకొంది.
తండ్రికన్న తల్లిలేని లోటులోపేగదా అనుకొన్నా
లేమో అమ్మ నాన్న వందూని ఇక్కడికి తీసు
కొచ్చారు. అప్పట్నుంచి అమ్మ నాన్న తనకూ,
నాకూ ఇద్దరికీ తల్లిదండ్రులయ్యారు ఒరేయ్,
అన్నాయ్ అని పిలిచే వందూ అత్ర మాతృర
అని ఎవరైనా అంటే ఎంత అనిజాగా ఉంటుందో.
అలోకనా క్రమంలో మునిగిఉన్న వేడు శిల్ప

ప్రక్కలో ఈ లోకానికి వచ్చాడు.
"ఎక్కడికి వెళ్లారు?" విరుముందపోసంతో
అంది.
"అక్కే ఎక్కడికో వెళ్లటమేమిటా ఇక్కడే.
ఉండేను" అన్నాడు నేను.
"ఏమీ వందూ 'వృద్ధ'ని దగ్గరకు వెళ్లారేమీ
లేకపోతే ఇప్పుడికి రెండుసార్లు ఒకే ప్రక్క అడిగితే
నమాదానం తెప్పరే" అంది.
వందూ మారేజ్ విషయం వాదాపు కుదిరి
పోయినట్లు శిల్పకు తెలుసు అందుకే అలా అంది.
ఇప్పుడు చదు పెళ్ళి విషయం మాట్లాడటానికే

అమ్మాబాల్లు వెళ్లారని తెలిస్తే ఇంకా ఏదీపిస్తుంది
వందూని అనుకొంటూన్నాను.
"సోలీ ఏమి అడిగారు?"
"అమ్మ నాన్న ఏమి : వందూ ఎందుకు కాలేజీకి
రాలేదు" వస్తూనే అడుగుతుందనుకొన్న ప్రక్క
కొంచెం లేటుగా అడిగింది.
"వందూ మారేజ్ విషయం మాట్లాడటానికే
వెళ్లారు" అన్నాను. అందుకే రాలేదని తరువాత
సినిమా కూడా చూశామనీ చెప్పాను. ఇంకేం
మాట్లాడాలో తెలియలేదు.
"వయనలియర్ అయిపోతుంది కదా తరువాత

వీం లేదామని : ఎమ్మీసీ చేస్తారా?" ఏలో
అవగాలి కాంట్టి అడిగాను. తెల్ల ప్రక్క అని నాతో
తెలుసు లేకపోతే ఎప్పుడో ఎనిమిది నెలలు
తరువాత అయ్యే పరీక్షల సంగతి తరువాత కాక
పోతే ప్రస్తుత విషయాలు మాట్లాడొచ్చుగా.
"అమ్మ బాల్ల వదిలింది బాల్లే అంటూన్నాడు.
ఒక్కడాన్నే కావటంవల్ల గర్భిణి తరువుకొంటూనని
తెప్పటానికి కొంచెం కష్టంగానే ఉంది. ఇంకొకటి
ఉన్న లేకున్న ఇక అమ్మబాల్ల ఇష్టానికే వదిలిస్తే
ఉన్నాడు" అంది అదే చిరునవ్వుతో.
అంతలో వచ్చింది వందూ "ఏమిటి మాట్లాడు
పిలువకుండానే ఏమీ కథలు తెప్పకొంటూన్నా
లేదులే?" అంటూ.
"అ! అ!! ఇదివరకు నీలాంటి అభిమానం
కలుగలే చెప్పి రాకటానికి వెళ్ళి వచ్చేవరకు
ఉయ్యాలలో ఉండాలిని కొడుకు కాస్తా నడవ్వో
కనిపించాడంట" అంది శిల్ప.
"మరేం చేస్తాడు నడిచే కొడుకును ఉయ్యాలలో
వేసి వెళ్లె" ఉడుక్కుంది చందూ.
శిల్ప ఒక్కతే ఉంటే మాటలు తరుము
కొవాలి కాని వందూ మాటా ఉంటే గంటలు ఖా
గదివిపోతాయి. వాలాసేపు మాట్లాడు కొన్నాడు.
ఎక్కువకాలం వందూ పెళ్ళి గురించి కాలోయే
వర్తకు గురించే మాట్లాడుకొన్నాడు.

విడువక కావస్తుంకగా లేచింది కిల్ల వెళ్లి వస్తానని. చలికాలం కావటంతో చాలా రాత్రి అయినట్లు కనిపిస్తుంది.

“వెళ్లి వదిలేసి రారా ఎలానూ మోసేది నీదీర్చి క్రక వాహనమేగా” ఎవరి మాటలు వారికి అప్పు గించటంలో చందూ బాగా ఎక్స్ పర్ట్. వెళ్లి వదిలేసి వచ్చాను. అలా వదిలివేసి రావటం వాకు మామూలే వచ్చి ఏదో పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకొని తోచేసే సరికి రాత్రి తొమ్మిదయింది. వెంటనే వెళ్లి చందూ నిద్రపోయింది. వాకు మూతం నిద్ర సరిగా రాలేదు. ఆ రాత్రంతా నేను కలం నిద్రే పోయాను. ఈ మధ్య కిల్లను గురించిన ఆలోచనలు ఎక్కువయ్యాయి. ఆలోచించకుండా ఉండలేక పోతున్నాను. వా ఆలోచనలను కిల్ల ముందు బహిర్గతం చెయ్యలేను. ఒక్కసారి అనిపిస్తుంది.

“నిన్ను మారేజ్ చేసుకోవాలనుంది. వా కిష్టమయితే మారేజ్ చేసుకోవాలను” అని అడగటంలో తప్పేముందని. కాని అడుగలేను. వా డైరీ తప్ప వా ఆలోచనలను షేర్ చేసుకొనే వాడుడే లేకపోయాడు. ఏ విషయమైనా వాలో నేనే ఆలోచించుకోవటం వెరే వాళ్ళకు చెప్పక పోవటం వా అలవాటు. మరి అది మంచి అలవాదో చెప్పాలాలో వాకైతే తెలియదు. ఎంత ఆలోచించినా వా పొడు ప్రయోగం ఏ ఆలోచనారావటం లేదు.

పోనీ చందూని మీడియేటర్ గా పెట్టుకుంటామంటే “ఓ! ఓ! అ పాటి డైర్యులకూడా లేదా:

నీకై నీవు ఈ విషయం చెప్పలేవా?” అంటే ఏం చెయ్యాలో తెలియటంలేదు.

రెండు రోజుల తరువాత వచ్చారు అమ్మా నాన్న. మారేజ్ విషయం అలా సెటిల్ చేసుకొనే వచ్చారు. చందూ పరీక్షలు అయిపోయిన వెంటనే వెళ్ళి. చందూ వెళ్లి పోతుండంటే ఎంత బాధగా ఉందో అదే అన్నానుచందూతో చందూకి అలానే ఉంది కాని “పోరా. నీ పిచ్చి కాని వెళ్ళి అయినంత మూలాన నేను దూరం అయిపోతానా” అంది. చందూతో నేను అనవలసిన మాటలు చలమానే నాలో అంది. అదే చందూకి నీకు మధ్య ఉన్న బేధం. చందూ మూతం వెళ్ళి విషయమే పట్టనట్లు సీరియస్ గా చదువు మొదలు పెట్టింది.

ఇంట్లో అమ్మ మాటావుడి ఎక్కువయ్యింది. ఇంకా చందూ పరీక్షలు పూర్తి కానేలేదు ఇంట్లో అప్పుడే పెండ్లి కళ వచ్చేసింది. వానికి తోడు అమ్మ పొరు మరీ ఎక్కువయింది.

“ఒరే నందూ, చందూ ది ఎలానూ పెండ్లి అయిపోతుంది. అది వెళ్లి పోయిందంటే ఇంట్లో నేనూ మీ నాన్నగారు కృష్ణా! రామా! అనుకుంటూ ఉండాల్సిందే. ఏదో త్వరగా నీ వెళ్ళి అయిపోయి కొత్తకోడలు ఇంట్లో తిరుగుతుంటే మాకు కొంచం బాగుంటుంది” ఇలా అమ్మ రోజూకో నాలుగు సార్లయినా అనటం మొదలు పెట్టింది.

వాందేశ ?

నేరికి తంతు వాందేశిలో (అఫీసుకోచ్చాడు సుఖ్యారావు.
 “యాక్విడెంటా!” అడిగాడు కొట్లగ కోడండరావు.
 “లేదు నేను మా ఆవిడ కలిసి రాత్రి సినిమా కెళ్ళాం. మా ఆవిడ అనుకుని పొరపాట్లు ప్రక్కసీట్లో ఆవిడమీద చెయ్యాలను”
 “అయితే వాళ్ళాయన కొట్లాడా?”
 “లేదు, ఇంటికొచ్చాక మా ఆవిడ...”
 అన్నాడు సుఖ్యారావు.
 -ఎమ్. ఎమ్. ఆరి (వైద్రావాడ)

వా నమస్క తీరనేలేదు. అసలు కిల్లకు ఆ ఉద్దేశ్యం ఉందో లేదో. ఏం చెయ్యాలో పాలుపోవటం లేదు నాకు.

చందూ, కిల్ల పరీక్షలు బాగానే వ్రాశారు. సహజంగా తెలివిగల వాళ్ళు. వానికి తోడు వియ్యోస్సి కావటంతో వస్త క్లాసే వస్తుందని అనుకోంటున్నారు.

చందూ పెండ్లి అయిపోయింది. వారిద్దరూ ఒకరికోసం ఒకరు పుట్టారా అన్నారు పెండ్లి కొచ్చిన వాళ్ళందరూ.

చందూ అత్తగారింటికి వెళ్లేరోజు రావే వచ్చింది వెళ్లేముందు ఒకరోజు నాలో అంది. “ఎంతసేపు నీ తలా తోకా లేని ఆలోచనతో ఎందుకు ఐర పొడు చేసుకోవాలా? త్వరగా నీ ఆలోచన లన్నింటినీ ఒక కొరిక్కి తెచ్చుకొని నీకు నచ్చిన అమ్మాయికో చేతకాకపోతే అమ్మ తెచ్చిన అమ్మాయికో చేసుకో” అంది ఒక్కసారి అనిపించింది చందూ వా ఆలోచనా కిల్లాన్ని పసిగట్టింది అని.

చందూ పెండ్లయి మూడు నెలలు ఇలానే జరిగిపోయాయి. చందూ తర్త ఒక నెల ప్రయం నింగు కోసం బెంగల్ పట్టణం వెళ్ళటంతో చందూ ఇక్కడికి వచ్చేసింది. తిరిగి ఇంటి కోత తిరిగి వచ్చింది చందూ రాకతో అనిపించింది. చందూ చురుదినమే కిల్ల దగ్గరకు వెళ్ళి వచ్చింది. రాత్రి తోజనాంపుడు చందూ చెప్పింది “కిల్లకు

కాండరవద్ద

-ప్రసాద్

